

زهرا جعفرزاده
خبرنگار گروه جامعه

حقوق پزشک طرحی ۱۲ تا ۱۴ میلیون تومان

معاون آموزشی سازمان نظام پزشکی، وضعیت حقوق و شرایط پزشکان طرحی را اعلام کرد. به گزارش ایلنا، بابک شکارچی در این باره گفت: «حقوق پزشک طرحی بین ۱۲ تا ۱۴ میلیون تومان است. البته میزان حقوق پزشکان طرحی متاهل و مجرد کمی متفاوت است، حقوق پزشکان متاهل مقداری بیشتر است.» او ادامه داد: «پزشکان در کنار این حقوق، کارانه‌ای دریافت می‌کنند که براساس هر رشته متفاوت است و با تأخیرهای طولانی پرداخت می‌شود. کارانه‌ها در جاهایی که به مرکز نزدیک‌ترند مثل بیمارستان‌های سطح شهر تهران، خیلی به‌موقع‌تر پرداخت می‌شود، در حالی که کارانه پزشکانی که در مناطق دور دست مشغول به کار هستند، بعضی اوقات تأخیرهای بالای یک‌سال دارند.» شکارچی گفت: «برای برخی پزشکان در مناطق محروم حق ماندگاری به‌ازای هر روز، مبلغ یک‌ونیم میلیون تومان در نظر گرفته شده است که پرداخت این حق نیز با تأخیر بالای یک‌سال همراه است. این مبلغ خوبی می‌تواند باشد؛ اگر به‌موقع پرداخت شود.»

در جست و جوی دختر بچه ۲ ساله

مدیرعامل جمعیت هلال احمر لرستان با اشاره به گم شدن دختر بچه دو ساله شهرستان الیگودرز، از ادامه عملیات امدادی برای پیدا کردن آن‌نور خبر داد. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی جمعیت هلال احمر لرستان، محمد قلمی در این باره گفت: «پس از گذشت پنج روز از گم شدن دختر بچه دو ساله روستای ده سفید بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، هیچ اثری از او پیدا نشده است.» او ادامه داد: «هشت تیم تخصصی جست‌وجو و نجات در حال تجسس هستند و از ظرفیت‌های نیروهای مردمی، تیم آنست پهبادهای و یگان موتوری نیز استفاده شده است.» روز پنجشنبه ۱۸ مردادماه ساعت ۱۵ بعدازظهر، آ‌ی‌نور دختر بچه دو ساله مفقود شد و در ساعت ۳۰ و ۱۹ دقیقه همان روز، مفقود شدن او به مرکز کنترل و هماهنگی عملیات امداد و نجات هلال احمر استان اطلاع داده شد. پس از اعلام گزارش، بلافاصله تیم‌های عملیاتی و آنست با سه قلابه سگ جست‌وجو در صحنه حاضر شدند. عملیات جست‌وجو برای پیدا کردن این کودک همچنان ادامه دارد.

افزایش ۵۰ درصدی آتش‌سوزی طبیعت

فرمانده یگان حفاظت محیط‌زیست گفته است که آمارها نشان می‌دهد، آتش‌سوزی‌های صورت گرفته در مناطق چهارگانه از ابتدای امسال تا ۱۵ مردادماه نسبت به تمام سال گذشته ۵۰ درصد افزایش داشته است. به گزارش ایرنا، جمشید محبت‌خانی در این باره گفت: «از ابتدای امسال تا ۱۵ مردادماه، ۹۱ مورد آتش‌سوزی با وسعت چهار هزار و ۳۸۱ هکتار در مناطق حفاظت‌شده رخ داده در حالی که در تمام سال گذشته ۱۵۶ مورد آتش‌سوزی با وسعت ۲ هزار و ۳۲۲ هکتار رخ داده است.» او ادامه داد: «بیشترین آمار به‌ترتیب مربوط به استان‌های کهگیلویه و بویراحمد با دو هزار هکتار در منطقه حفاظت‌شده خانیز، کرمانشاه هزار و ۵۰۰ هکتار در منطقه حفاظت‌شده بوزین و مرخیل و خوزستان با ۷۱۳ هکتار در منطقه حفاظت‌شده دز و کرخ بوده است. البته بیشترین وسعت آتش‌سوزی منطقه خانیز بوده که ۴۷ درصد از کل وسعت آتش‌سوزی را به خود اختصاص داده است.»

جامعه به سمت فقر مطلق پیش می‌رود؛ فقری که به درآمد و امکانات و نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادی گره خورده است. پژوهشگران اجتماعی دور هم جمع شدند تا درباره آینده اجتماعی ایران در مواجهه با فقر و نابرابری بحث کنند. آنها اعلام کردند که یک سوم جمعیت کشور با فقر مطلق دست و پنجه نرم می‌کند. بخشی از گروه‌های اجتماعی درگیر گرسنگی‌اند. بخشی دیگر شکاف طبقاتی و نامنی را تجربه می‌کنند که در نهایت تبدیل به اعتراضات خیابانی شده و در آینده با تکرار سیاست‌های شکست‌خورده قبلی، تاریخ جدیدی از اعتراضات ثبت خواهد شد. مقاله‌ها و پژوهش‌ها، واقعیت‌های تلخی از تنگدستی مردم روایت می‌کنند، آمار و اعداد از شاخص‌های نیکبختی و گرسنگی، شرایط سخت کسب‌وکار و مجموعه دیگری از رتبه‌بندی‌ها، روی وضعیت نابسامان ایران در میان انبوهی از کشورهای فقیر و غنی دست گذاشته است. برخی از جامعه‌شناسان تقصیر را به گردن سیاست‌های تکراری می‌اندازند و نادیده گرفتن واقعیت‌های اجتماعی، حذف زنان و به کارگیری مسئولان گذشته با برنامه‌های ناموفق در دولت جدید را عامل ادامه دار شدن وضعیت می‌دانند. آنها سیاست‌های اقتصادی دولت‌های قبل را به چالش می‌کشند؛ سیاست مسئولانی که بازیگران اصلی در فقیرتر شدن مردم هستند. همه اینها روز گذشته در پنل تخصصی آینده‌پژوهی اجتماعی از سلسله نشست‌های «آینده اجتماعی ایران در مواجهه با فقر و نابرابری» مطرح شد؛ نشستی که از سوی مؤسسه رحمان برگزار می‌شود و در این مجموعه فقر و نابرابری را در محور گفت‌وگوهایش قرار داده است.

یک سوم جمعیت، درگیر فقر مطلق

مقصود فراستخواه، جامعه‌شناس است و در همین نشست با اعلام اینکه نمی‌توان فقر را با عدد و رقم بیان کرد چرا که به‌صاحبه توصیف عمیق نیاز دارد، گفت: «تنها می‌توان سطحی‌ترین لایه‌های فقر را با عدد و رقم توصیف کرد. براساس تحقیقاتی که داشتم، یک سوم خانوارهای ایرانی حداقل به‌نوعی با خط فقر مطلق مواجه‌اند. البته اینها مربوط به افراد زیر خط فقر نیست. ما با گروهی مواجه‌ایم که گرسنگی می‌کشند و با کمترین میزان کالری زندگی می‌گذرانند. در شاخص گرسنگی جهانی، در سال گذشته ایران جزو ۱۰ کشور با گرسنگی پایین بود. در حالی که گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد که در کشور میلیون‌ها نفر با گرسنگی زندگی می‌کنند.» او به ضریب جینی در ایران اشاره کرد؛ ضریب جینی شاخصی اقتصادی برای محاسبه توزیع ثروت در میان اقشار مختلف مردم یک جامعه است: «ضریب جینی از مرز ۴۰ صدم گذشته است؛ این عدد بسیار وحشتناک است. البته این ضریب مربوط به کل کشور است در حالی که در سیستان و بلوچستان از ۴۰ صدم هم عبور کرده است. ضریب جینی کشورهای در حال

توسعه که شاید ایران شرمش شود در آن گروه قرار بگیرد، بیست‌وچند صدم است. این ضریب، شاخص نابرابری را نشان می‌دهد که نسبت دهک‌های درآمدی بالا و پایین جامعه را مقایسه می‌کند.» به گفته او، شاخص نابرابری درآمد در ایران هم ۲۷/۵ و در آموزش ۳۷/۱ است. ایران در زمینه نابرابری فرصت‌ها، مواجهه با فقر و رفح نابرابری‌ها از کشورهای همگن خود بسیار عقب‌تر است. این جامعه‌شناس در ادامه به گزارش نیکبختی اجتماعی اشاره کرد. به گفته او، از میان ۱۴۰ کشور، ایران رتبه ۱۰۰ را دارد. البته برای گروه‌هایی با سنین بالاتر این عدد به ۱۰۴ می‌رسد. این عدد نشان می‌دهد که هر چقدر سن افراد بالاتر می‌رود، احساس نیکبختی اجتماعی‌شان هم کمتر می‌شود: «ما جزو کشورهایی هستیم که در زمینه تولید ناخالص داخلی، جزو کشورهای با رتبه بالاست. یعنی از میان ۱۰۰ کشور، رتبه‌مان ۱۶/۵ است اما از ۱۰۰ کشور، میزان نیکبختی مان ۶۷ است. این نشان می‌دهد که ما ثروت داریم اما مدیریت ثروت نداریم. در شاخص‌های دیگری مانند فلاکت، فقر، بیکاری و تورم هم ایران جزو ۱۰۰ کشور اول در جهان است.» او تأکید کرد که فقر زایدده کیفیت سیاست‌ها و حکمرانی است: «در میان ۱۶۷ کشور، شاخص حکمرانی در ایران ۱۴۵ است. حال‌در کنار آن شاخصی هم تحت‌عنوان شرایط کسب و کار داریم که از میان همین تعداد کشور، در رتبه ۱۵۲ قرار می‌گیریم. همه اینها در شرایطی است که تنها یک چهارم بودجه ما برای توانمندسازی گروه‌های اجتماعی کم‌درآمد هزینه می‌شود تا بتوانند از فقر رهایی یابند. باید سیاست‌هایی برای ایجاد فرصت تولید، وجود داشته باشد. در جامعه ما شرایط، قوانین و ساختار قدرت و تصمیم‌گیری، به‌گونه‌ای نیست که فعالیت‌های مولد پاداش بگیرند. نه تنها پاداش نمی‌گیرند، بلکه تنبیه هم می‌شوند.» او اعتقاد دارد که دولت به‌تنهایی نمی‌تواند مشکل فقر را حل کند و نیاز به مشارکت اجتماعی دارد: «نهادهای مدنی به‌خوبی می‌توانند دانه‌های فقر را شناسایی کرده و آنها را توانمند کنند. این در حالی است که به‌هیچ‌وجه فعالیت‌های مدنی توانمندسازی نشده تا آنها بتوانند برای مواجهه با فقر، به دولت کمک کنند. اگر نتوان با فقر مواجهه کارآمد و اثر بخشی داشت، فقر جامعه را نابود می‌کند. زوال انسانی، اجتماعی، فرهنگی و روانی، احساس شکاف و بیگانگی، نتیجه فقر است.»

توزیع عادلانه فقر

زهرا کاویانی، پژوهشگر اقتصادی در این نشست از تأثیر سیاست‌های اقتصادی بر ایجاد فقر گفت. او اعلام کرد که فقر یک پدیده بین‌رشته‌ای و متغیری است که زاده سیاست‌های اقتصادی است؛ یعنی آنچه فقر را ایجاد می‌کند، سیاست‌های اقتصادی است که فقر را می‌آورد اما پیامدهای اجتماعی دارد، وقتی کلان‌روندها را نگاه می‌کنید، هم‌زمان که اقتصادها رشد می‌کنند، تولید ناخالص داخلی سرانه‌شان بالا می‌رود و فقر هم در آنها کاهش می‌یابد. در تمام کشورهای ثروتمند که بالاترین درآمد سرانه را داریم، همچنان فقر دیده می‌شود، ما

کشوری با نرخ فقر صفر نداریم. در تمام کشورهای زمانی که رشد اقتصادی رخ می‌دهد، یک عده از افرادی هستند که از رشد اقتصادی بازمی‌مانند، اینها افرادی هستند که دولت‌ها در قبال شان مسئول هستند. باید سیاست‌های حمایتی برایشان داشته باشند. اینها فقیر هستند. اینکه چه چیزی فقر را به‌وجود می‌آورد، چه اقتصادی فقر است و چه سیاست‌هایی فقر زد است؟ باید به کارکردهای اقتصادی توجه کرد.» او ادامه داد: «اتفاقی که در کشور ما رخ داده این است که فقر افزایش می‌یابد اما نابرابری کاهش پیدا می‌کند، اصطلاحاً به آن گفته می‌شود توزیع عادلانه فقر. نابرابری مفهومی مجهول شناخته می‌شود و حتی در کشورهایی که در آنها فقر به‌شدت پایین است، قابل قبول نیست. وقتی نابرابری بالاست، شکاف در آن ایجاد می‌شود.»

فقیرتر شدن مردم از سال ۹۱

کاویانی در ادامه این نشست به روندهای فقر در ایران پرداخت و به پژوهشی اشاره کرد که نرخ فقر در ایران را از سال ۸۵ تا ۱۴۰۱ بررسی کرد که البته نگاهی به سال‌های ۸۰ تا ۸۵ هم داشته است: «اگر روند فقر در کشور را بررسی کنیم متوجه می‌شویم که پایین‌ترین نرخ فقر در ایران، مربوط به سال‌های ۸۰ تا ۸۵ است. بعد از آن سال‌ها، یعنی از سال ۸۵، روند فرآیند فقر در کشور شروع شد که ۱۵ درصد بود. یعنی ۱۵ درصد جمعیت کشور زیر خط فقر قرار داشتند. این خط فقری که به آن اشاره می‌کنم، نتیجه مطالعه‌ای است که از سوی مرکز پژوهش‌های مجلس شروع و توسط وزارت رفاه منتشر شد و به‌عنوان خط فقر کشور در سال‌های ۹۹ و ۱۴۰۰ شناخته شد.» به گفته او، نرخ فقر در کشور در سال ۸۵ با ۱۵ درصد شروع شد و تا سال ۹۱ ادامه داشت. در سال ۹۱، نرخ فقر افزایش یافت، یک‌سال قبل از آن دور اول تحریم‌ها شروع شده بود و دور شد اقتصادی منفی بسیار بزرگ برای سال‌های ۹۰ و ۹۱ رخ داد که منفی ۹ و ۱۱ درصد بود. همچنین در کنار آن، برای اولین بار بعد از دهه ۷۰، میزان تورم به بالای ۳۰ درصد و نزدیک به ۴۰ درصد رسید. براساس اعلام این پژوهشگر اقتصادی، در این وضعیت تمام مردم کشور، به‌طور متوسط نسبت به سال قبلیش، فقیرتر شدند و ارزش حقیقی درآمدشان حدود ۹ درصد کاهش پیدا کرد. یعنی درآمدها به اندازه قیمت‌ها بالاتر رفت و نرخ فقر را به ۲۰ و ۲۱ درصد رساند.

باین همه اما به گفته کاویانی، از سال ۹۲ به‌بعد. یعنی از ۹۳ تا ۹۶. اقتصاد ثبات یافت. در این سال‌ها نرخ ارز، تک‌نرخ شد. در همان سال ۹۶، میزان تورم هم به ۹ درصد رسید که تک‌نرخ بود. همچنین برای اولین بار در دومای پشت سر هم، میزان تورم منفی بود و اقتصاد توانست خیزی بردارد. در مورد اشتغال و رشد اقتصادی هم چنین شرایطی ایجاد شد تا اینکه در سال ۹۷، دور دوم تحریم‌ها آغاز شد: «کشور در سال ۹۷ نسبت به سال ۹۶، ۵ میلیون نفر از جمعیتی که به‌زیر خط فقر رفته بودند مواجه شد. در سال ۹۸ نسبت به سال ۹۷ هم ۵ میلیون نفر دیگر به این جمعیت اضافه شدند. از سال ۹۷ به‌بعد، به‌صورت پیاپی تورم‌های بالای ۴۰ درصد ثبت شد، درصدهای اقتصادی منفی بزرگی رخ داد و دقیقاً زمانی که در سال

جامعه‌شناسان می‌گویند در آینده فقر به صورت عادلانه بین تمام ایرانیان تقسیم خواهد شد

در مسیر فقر مطلق

عکس: ایستنا